

Arrest

nr. 234 250 van 19 maart 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. ANDRIEN
Mont St-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 22 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DE WOLF, die *loco* advocaat D. ANDRIEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees staatsburger afkomstig uit Berat, Albanië. Uw ouders zijn gescheiden en uw moeder (een etnisch Albanese) verhuisde in 1993 naar Italië. Zij verkreeg de Italiaanse nationaliteit. U woonde met uw vader (een Roma) in de nabijheid van het gerechtsgebouw van Berat wanneer dit in 1998 in brand werd gestoken. Uw vader redde verschillende (strafrechtelijke) dossiers en hield deze bij hem thuis in bewaring. Hiervoor werd jullie woning tot 2000 bewaakt door de politie. Uw vader werd door B. H. (...) en K. Z. (...) aangesproken om hun dossiers, waarin zij verdacht werden van moord, aan hen te overhandigen. Uw vader weigerde dit. B. H. (...) en K. Z. (...) verlieten vervolgens Albanië. Als dank mocht uw vader aan de slag als bewaker bij het gerecht van Berat van

2000 tot 2007. Op uw vijftiende woonde u anderhalf jaar bij uw moeder in Italië. U keerde hierna terug naar Albanië wanneer uw oma overleed. In 2009 overleed uw vader aan inwendige bloedingen ten gevolge van alcoholgebruik. U woonde hierna alleen in Albanië totdat u uw echtgenote leerde kennen, V. K. (...), met wie u in 2012 huwde. In 2013 verbleef u twee jaar in Ferizaj, Kosovo waar u in een meubelzaak werkte. Hierna werkte u twee jaar en half in Firenze waar u antieke meubels restaureerde. Zowel vanuit Kosovo als vanuit Italië keerde u soms voor enkele maanden terug naar Albanië. Begin 2016, wanneer u in Albanië op weg naar huis, stopten in uw nabijheid twee wagens met vier personen. Eén van deze personen was D. (...), de zoon van K. Z. (...), die met een wapen in de lucht schoot. U vluchtte bij een buur waar u bleef tot de volgende ochtend. U belde uw oom op en jullie besloten langs te gaan bij een vriend van uw vader die in dezelfde buurt woonde als D. (...). Deze vriend vertelde u dat B. H. (...) en K. Z. (...) in 2012 waren uitgeleverd aan Albanië en dat zij en hun aanverwanten uw vader, en bijgevolg u, schuldig achtten aangezien uw vader hun dossiers nooit had willen overhandigen. U ging naar de politie van Berat die D. (...) ondervroeg, maar hij ontkende alles. In de periode die hierop volgde werden en uw echtgenote steeds geïntimideerd door de neven van B. H. (...), de zonen van K. Z. (...) of mensen die in hun opdracht handelden. Hierbij werd onder meer meermaals jullie woning beschoten en werd uw echtgenote bedreigd. Jullie gingen meermaals naar de politie van Berat, maar die hielp jullie niet. In september 2017 werd u in uw appartementsgebouw in Albanië met baseballknuppels aangevallen door D. (...) en M. (...), de zonen van K. Z. (...). U raakte gewond aan het hoofd en u verdedigde zich met een zakmes waarbij u hen beiden raakte. De volgende dag ging u voor verzorging naar het ziekenhuis. Het ziekenhuis bracht de politie op de hoogte en u werd na verzorging door de politie gearresteerd voor het toebrengen van verwondingen aan D. (...) en M. (...). D. (...) en M. (...) werden ook aangehouden maar werden ook meteen vrijgelaten. U werd door de rechtbank van Berat veroordeeld tot anderhalf jaar gevangenisstraf. Dit werd in beroep bevestigd door de rechtbank van Vlorë (Albanië) en u werd bijgevolg opgesloten. Na uw vrijlating verbleef u in de woning van uw schoonouders waarna u samen met uw echtgenote en kinderen naar Frankrijk ging. U diende een verzoek tot internationale bescherming in, maar wachtte de beslissing niet af omdat jullie geen woning kregen. U keerde enkele dagen terug naar Albanië alvorens naar de familie van uw echtgenote in Istanbul (Turkije) te gaan waar u twee maanden verbleef. Hierna ging u twee of drie maanden bij een vriend in Duitsland waar u in het in het zwart werkte. Vervolgens werkte u zeven of acht maanden in het zwart in Italië bij uw schoonbroer. U keerde terug naar Albanië waar u niet meer kon buitenkomen. Voor u naar België kwam verbleef u eerst nog een maand in Kosovo om dan via Macedonië naar Italië te reizen. U verbleef anderhalve maand in Turijn, alvorens met het vliegtuig naar België te reizen. Op 5 augustus 2019 diende u een verzoek tot internationale bescherming in. Tien à twaalf dagen voor uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal werd uw echtscheiding uitgesproken in Albanië. Uw echtgenote had u verlaten ten gevolge van uw problemen.

Ter ondersteuning van uw identiteit en of verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw originele geboorteakte, d.d. 19 augustus 2019; een origineel attest van uw familiesamenstelling, d.d. 19 augustus 2019; een originele overlijdensakte van uw vader, d.d. 4 september 2019; een originele brief waarin bevestigd wordt dat uw vader werkzaam was voor de rechtbank van Berat, d.d. 15 augustus 2019; een kopie van de Italiaanse verblijfskaart van uw moeder; een artikel betreffende B. H. (...), d.d. 8 augustus 2019.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U wierp meermaals voor het Commissariaat-generaal op dat u zich moeilijk data kan herinneren doordat u tijdens uw gevangenisstraf van anderhalf jaar zwaar depressief werd (CGVS, p. 16-18). U diende echter geen enkel medisch attest in waaruit blijkt dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u in de onmogelijkheid verkeert een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Albanië vastgesteld als een veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat uw verzoek tot internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U vreest bij een terugkeer naar Albanië gedood te worden door B. H. (...) en/of K. Z. (...) en hun aanverwanten. Er dient echter te worden vastgesteld dat uw opeenvolgende verklaringen dermate incoherent en tegenstrijdig zijn dat de geloofwaardigheid van uw relaas volledig ondermijnd wordt.

Vooreerst legde u tegenstrijdige en incoherente verklaringen af betreffende uw identiteitsdocumenten. Zo gaf u bij de Dienst Vreemdelingenzaken te kennen dat uw identiteitskaart samen met uw paspoort gestolen werd (Verklaring DVZ, vraag 29). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat uw identiteitskaart vervallen was en nog in Albanië was (CGVS, p. 9). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, stelde u dat u niet van een identiteitskaart had gesproken en dat zij – de tolk – dat misschien een identiteitskaart noemde (CGVS, p. 11). Deze verklaring kan echter niet worden weerhouden, gezien u aan het begin van het persoonlijk onderhoud uitgebreid de kans werd gegeven opmerkingen te maken over uw gesprek bij de Dienst Vreemdelingenzaken en u dit niet vermeldde. Bovendien werden uw verklaringen u voor de Dienst Vreemdelingenzaken voorgelezen waarna u ze ter goedkeuring ondertekende. Wat betreft uw paspoort dient vastgesteld te worden dat u aanvankelijk bij de registratie van uw verzoek tot internationale bescherming verklaarde dat u uw paspoort verloren had in Frankrijk (verklaring Enregistrement demande de protection international). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat uw paspoort gestolen werd in Italië (Verklaring DVZ, vraag 28 / CGVS, p. 9). U stelde daarentegen wel dat u een kopie had op uw gsm en deze had afgedrukt om te reizen naar België. Gevraagd naar dit kopie stelde u dat deze per ongeluk had gewist (CGVS, p. 9-10). U kon evenmin een bewijs voorleggen van uw reis van Italië naar België. U stelde dit eerst zelf gekocht te hebben online, maar wanneer u gevraagd werd naar een bewijs hiervan, stelde u dat een vriend dit had gedaan en u enkel een foto van uw ticket had genomen om te reizen. Gevraagd of u uw vriend kon contacteren, kwam u niet verder dan te stellen dat u niet weet of hij de informatie over uw geboekte vlucht nog heeft (CGVS, p. 9-10). Bovenstaande vaststellingen laten het vermoeden rijzen dat u moedwillig uw paspoort achterhoudt omdat hier mogelijks informatie in staat die niet in overeenstemming te brengen is met uw relaas (bv. eerdere verblijven in het buitenland, uw effectieve vertrekdatum uit Albanië) en plaatsen bijgevolg een ernstig voorbehoud bij uw algemene geloofwaardigheid. Uw algemene geloofwaardigheid wordt bijkomend ondermijnd door de vaststellingen omtrent het gebruik van uw oude/nieuwe naam. U stelde sinds drie of vier jaar officieel gekend te staan onder de familienaam van uw echtgenote, namelijk K. (...). U veranderde uw familienaam omdat u bang was (CGVS, p. 3). Het is dan ook bijzonder bevreemdend dat u daarentegen wel aangaf dat u een Facebookprofiel onder uw eigen naam had, namelijk R. P. (...), net omdat dit uw eigen naam was (CGVS, p. 4).

Uw geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd doordat u op het Commissariaat-generaal tegenstrijdige en incoherente verklaringen aflegde over waar u de afgelopen jaren verbleef en wanneer u problemen kende in Albanië. U stelde dat uw problemen begonnen begin 2016 wanneer er in de lucht werd geschoten door D. (...) (CGVS, p. 12). U stelde verder dat na een periode van een maand, anderhalve of twee maand(en) waarin uw woning dagelijks beschoten werd, u in uw appartementsgebouw werd aangevallen waarbij u gewond raakte aan het hoofd en u uw belagers M. (...) en D. (...) stak met een mes (CGVS, p. 14). Nogmaals gevraagd wanneer deze specifieke aanval in uw appartementsgebouw plaats had, stelde u dan plots dat dit in september 2017 was en u hierna gearresteerd werd (CGVS, p. 14). Geconfronteerd met het feit dat er tussen begin 2016 en september 2017 meer dan twee maanden zijn, stelde u echter enkel dat u en uw echtgenote de hele tijd het slachtoffer waren van intimidaties – intimidaties die u trouwens nauwelijks kon concretiseren (CGVS, p. 14-15). U verklaarde eveneens in 2016 voor drie à vier maanden naar Frankrijk te zijn gegaan. U gaf hierbij aan dat u in de periode tussen begin 2016 en september 2017 nergens anders dan in Frankrijk en Albanië had verbleven en dat wanneer u aangevallen werd in uw eigen gebouw in september 2017 u slechts drie of vier weken terug was in Albanië (CGVS, p. 15-16). Geconfronteerd met de vaststelling dat uit uw administratief dossier blijkt dat in februari 2017 uw vingerafdrukken in Frankrijk werden afgenomen, bleef u erbij dat u in 2016 in Frankrijk was en niet in 2017 en dat u niet goed bent in het onthouden van data (CGVS, p. 16). Echter eerder tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal gaf u geheel andere, tegenstrijdige, verklaringen betreffende uw verblijfplaatsen sinds uw problemen in 2016 in Albanië begonnen. Zo verklaarde u aanvankelijk eveneens dat u in 2016 naar Frankrijk vertrok waar u vijf maanden verbleef. U voegde hier echter aan toe dat u hierna slechts voor twee dagen terugkeerde naar Albanië alvorens twee maanden in Turkije bij de ouders van V. (...) verbleven te hebben. Hierna verbleef u dan nog twee of drie maanden bij een vriend in Duitsland om dan zeven of acht maanden in Italië te verblijven. Vervolgens keerde u dan terug naar Albanië waar u drie of vier maanden met uw vrouw en kinderen verbleef alvorens naar België te komen. U situeerde de aanval op uw persoon dan na deze terugkeer uit Italië (CGVS, p. 6-7).

Verder verklaarde u dat u de dag na het incident waarbij u in uw gebouw werd aangevallen in het ziekenhuis gearresteerd werd door de politie voor het toebrengen van verwondingen aan D. (...) en M. (...). U kon zich echter niet meer herinneren wanneer u dan veroordeeld werd en wanneer u voor deze veroordeling een gevangenisstraf van anderhalf jaar diende uit te zitten omdat u sinds u in de gevangenis had gezeten leed aan depressie en geen data meer kan onthouden (CGVS, p. 17). Dit is echter opmerkelijk gezien u even voordien tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde dat dit incident

in uw appartementsgebouw in september 2017 plaatsvond en u daarna gearresteerd werd (CGVS, p. 14). Bovendien gaf u aan het begin van uw persoonlijk onderhoud spontaan de data van deze gevangenisstraf - van 9 april 2017 tot 9 oktober 2018 - omdat deze tijdens uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet werden genoteerd (CGVS, p. 2). Plots situeerde u uw gevangenisstraf van anderhalf jaar dan voor uw vertrek naar Frankrijk om er een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Geconfronteerd met uw tegenstrijdige en incoherente verklaringen ter zake, herhaalde u enkel dat u het zich niet goed kan herinneren, maar dat u na uw vrijlating naar Frankrijk ging (CGVS, p. 19). Rekening houdend met dat u reeds eerder tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal uitdrukkelijke verklaard had dat u na uw vrijlating u nog twee weken in Albanië verbleef alvorens u na een verblijf in Kosovo, Macedonië en Italië naar België doorreisde (CGVS, p. 7-8), is dit geen afdoende verklaring voor voorgaande duidelijke tegenstrijdigheden. Dat u er voor het Commissariaat-generaal niet in slaagde een coherent beeld te scheppen over elementen die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees, noopt ertoe dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde problemen met B. H. (...) en K. Z. (...) en hun aanverwanten.

U wierp meermaals voor het Commissariaat-generaal op dat u zich moeilijk data kan herinneren doordat u tijdens uw gevangenisstraf van anderhalf jaar zwaar depressief werd (CGVS, p. 16-18). U diende echter geen enkel medisch attest in waaruit blijkt dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u in de onmogelijkheid verkeert een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Dergelijke uitleg is dan ook onvoldoende als verklaring voor de vaststelling dat u over de kernelementen van uw vrees geen coherent en consistent relaas naar voren kan brengen, te meer daar u voor de Dienst Vreemdelingenzaken, wanneer er gepeild werd naar het bestaan van eventuele bijzondere procedurele noden en u gevraagd werd of er elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw relaas kunnen bemoeilijken, geen enkel gewag van maakte van een depressie die u zou verhinderen coherente verklaringen af te leggen (Vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ).

Aangezien uw verklaringen betreffende de door u beweerde gebeurtenissen coherentie misten, werd u om bijkomende bewijsstukken ter staving van uw gerechtelijke problemen ten gevolge van het incident met M. (...) en D. (...) gevraagd. U repliceerde dat u deze aan uw advocaat had gevraagd, maar dat hij u niets had gestuurd en hij hiervoor geld wil (CGVS, p. 18). Deze uitleg kan, gelet dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud heel wat andere documenten neerlegde die u via (de zoon van) uw advocaat had bekomen (CGVS, p. 11), geenszins overtuigen. Er dient dan ook vastgesteld te worden dat u deze stukken vooralsnog – hoewel de termijn reeds geruime tijd is verstreken – niet heeft voorgelegd noch dat u een aanvaardbare verklaring heeft meegedeeld aan het Commissariaat-generaal voor het nog steeds ontbreken ervan. Er kan nochtans redelijkerwijze van een asielzoeker verwacht worden dat hij spontaan alle elementen en documenten aanbrengt die zijn vluchtrelaas enigszins kunnen staven.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen noopt ertoe te besluiten dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw relaas.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit, de vroegere werkzaamheden van uw vader, het overlijden van uw vader en het feit dat uw moeder een Italiaanse verblijfsvergunning heeft worden hier niet betwist. Dat B. H. (...) uitgeleverd werd door Duitsland en veroordeeld werd in Albanië wordt hier evenmin betwist, maar staft geenszins de door u beweerde problemen met deze persoon.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en

de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Tevens meent zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout. In haar verzoekschrift gaat zij in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij beroept zich derhalve ook op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2019 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*.

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 15 december 2019 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.3. De Raad wijst erop dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas geen enkel geloof kan worden gehecht en dit gelet op haar tegenstrijdige en incoherente verklaringen over de door haar beweerde gebeurtenissen en tevens op de vaststelling dat verzoekende partij nalaat bijkomende bewijsstukken ter staving van haar beweerde gerechtelijke problemen ten gevolge van het incident met M. en D. bij te brengen. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die van aard zijn de desbetreffende motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht te stellen.

Waar verzoekende partij ter terechtzitting middels een aanvullende nota een brief van haar Albanese advocaat neerlegt (reeds bijgebracht bij mail op 5 maart 2020) stelt de Raad vast dat dit stuk een kopie betreft. De Raad is van oordeel dat aan fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren zijn (RvS 25 juni 2004, nr. X; RvS 24 maart 2005, nr. X).

2.2.4.1. Verzoekende partij stelt dat zij kampt met geheugenproblemen. Zij wijst op haar drugsgebruik sinds enkele jaren en bemerkt dat zij in Italië naar het ziekenhuis werd gebracht (bijlage 3 van het verzoekschrift, “(k)opie van een medisch verslag uit Italië”). Zij stelt dat het drugsgebruik invloed heeft op haar geheugen en verwijst in dit verband naar een rapport waaruit de invloed van drugsgebruik op het geheugen blijkt. Verzoekende partij meent dat verwerende partij bij de analyse van haar verklaringen op geen enkele wijze rekening heeft gehouden met haar gezondheidstoestand.

2.2.4.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij tot op heden geheel nalaat enig medisch attest bij te brengen waaruit blijkt dat haar cognitief geheugen dermate is aangetast dat zij in de onmogelijkheid verkeert een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Wat betreft de bijgebrachte “(k)opie van een medisch verslag uit Italië” (bijlage 3 van het verzoekschrift), stelt de Raad vast dat deze kopie nauwelijks leesbaar is en dat in het leesbare gedeelte nergens de aangehaalde geheugenproblemen van verzoekende partij bevestigd worden. De Raad bemerkt verder dat – en dit daargelaten de vaststelling dat verzoekende partij haar drugsgebruik geheel onvermeld liet tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal, waar zij immers enkel stelde dat zij kampt met geheugenproblemen, dat zij “niet gezond” is en dat zij aan een depressie lijdt (administratief dossier, stuk 4, notities CGVS p. 16) – het loutere feit dat verzoekende partij drugs gebruikt op zich niet volstaat om de vastgestelde tegenstrijdigheden in incoherenties te verklaren. Waar verzoekende partij in dit verband immers verwijst naar algemene informatie over de invloed van drugs op het geheugen, bemerkt de Raad dat in de door verzoekende partij geciteerde passage enkel melding gemaakt wordt van een *mogelijkheid* van vermindering van geheugenfuncties bij langdurig heroïnegebruik. Deze informatie volstaat dan ook allerminst om aan te tonen dat verzoekende partij, die stelt drugsgebruiker te zijn, kampt met geheugenproblemen. De Raad besluit dan ook dat de door verzoekende partij beweerde geheugenproblemen geen verklaring kunnen zijn voor de vastgestelde ernstige tegenstrijdigheden en incoherenties in haar verklaringen.

2.2.5. Daar waar verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift een kopie van haar Albanees paspoort voegt (bijlage 4), bemerkt de Raad evenwel dat verzoekende partij door het plots wel voorleggen van een kopie van haar paspoort – zoals in de bestreden beslissing bemerkt wordt verklaarde verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud nog dat zij de kopie die zij had van haar paspoort niet kon neerleggen omdat zij deze per ongeluk had gewist van haar gsm – geen enkele afbreuk doet aan de motivering in de bestreden beslissing dat, gelet op de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen over de reden waarom zij haar (originele) paspoort niet kan neerleggen, vermoed wordt dat verzoekende partij moedwillig haar paspoort achterhoudt omdat hier mogelijks informatie in staat die niet in overeenstemming te brengen is met haar relaas (bv. eerdere verblijven in het buitenland, haar effectieve vertrekdatum uit Albanië, ...). Immers betreft de kopie slechts één pagina van haar paspoort en laat zij tot op heden na haar volledige originele paspoort bij te brengen.

2.2.6. De Raad stelt vast dat verzoekende partij voor het overige in haar verzoekschrift geen enkele poging onderneemt om de vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties *in concreto* te weerleggen dan wel te verklaren. Als dusdanig wordt er geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. De Raad treedt verwerende partij dan ook bij in haar motivering dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas.

2.2.7. Waar verzoekende partij nog opwerpt dat zij geen bescherming kan genieten vanwege de Albanese autoriteiten gelet op de aard van haar problemen en de corruptie in het land, en desbetreffend als bijlage bij haar verzoekschrift verschillende rapporten voegt (bijlagen 5-11), oordeelt de Raad dat dit verweer niet dienstig is daar uit het voorgaande reeds is gebleken dat aan de vervolgingsfeiten, waarvoor verzoekende partij beweert bescherming nodig te hebben, geen enkel geloof kan worden gehecht. Enige bescherming desbetreffend is derhalve niet aan de orde.

2.2.8. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT